

gospodarske, obertnijske in národske.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v saboto 4. aprila 1857.

Od kmetijske razstave na Dunaji.

Posebno za tiste, ki mislijo takrat na Dunaj iti.

Gosp. predsednik tistega odbora, kteremu je razstava izročena, je v poslednjem velikem zboru dunajske kmetijske družbe vse na drobno razložil, kaj se bo ob času razstave na Dunaji godilo. Ker vémo, da bode tudi iz naših krajev takrat marsikteri na Dunaj šel, povzamemo iz omenjenega predsednikovega govora važniše reči, da jih zvejo tudi vsi naši bravci.

Dunajska razstava in ž njo sklenjene slovesnosti, s kterimi hoče dunajska kmetijska družba 50letno obletnico svoje delavnosti praznovati, se bojo začele 11. dan maja (v pondeljk) in bojo terpele celi teden do 16. maja (v saboto).

Že 8. in 9. maja (v petek in saboto pred) se bojo vpricho posebne komisije poskušale imenitniši mašine in kmetijsko orodje na posebnem, za ta namen najetem polji blizo razstave, ki bo na velikem cesarskem vertu „Augarten“ imenovanem v predmestji Leopoldovem; izid teh skušnj se bo potem na vsako mašino zapisal.

V nedeljo 10. maja je prvi shod deležnikov te slovesnosti v dveh dvorinah tistega plesiša, kjer se pravi pri „Sperl-nu“. Pa iz vseh dežel tu zbrani možje ne bojo plesali, ampak se bojo snidili le zato, da se bojo soznarili med sabo.

Pravi začetek teh slovesnost je pa, kakor smo gori rekli, v pondeljk 11. maja z veliko sv. mašo pri menihih škocijskih ob 9. dopoldne. Ob 10. uri je prvi velik zbor v redutu, cesarskem poslopji.

Po končanem zboru gré vsa družba na ogled razstave v „Augarten“, da bo le po večjem vse ogledala.

Popoldne ob 6. je spet shod vseh deželnikov, ki bojo potem posamezne oddelke odločili, v kterih se bojo zbirali skoz celi teden v določenih urah deležniki kakor jim bo drago: eni v oddelku za poljodelstvo, drugi v oddelku za senožeštvo, spet drugi v oddelku za živinorejo, sadjo- in murvorejo, vinorejo, čbelorejo, gojzdnarstvo, kmetijsko orodje.

V torek (12. maja) so od 9. do 11. ure zbori v posamnih oddelkih, — o poldne je prav za prav prvi slovesni ogled razstave; — zvečer pogovori pri „Sperl-nu“.

V sredo (13. maja) se bo šlo na deželo, ogledavat bližnje imenitne kmetije.

V četrtek (14. maja) so spet od 9. do 10. zbori v posameznih oddelkih; ob dveh je slovesno kosilo; zvečer pogovori pri Spert-nu.

V petek (15. maja) od 8. do 10. ure so poslednjokrat zbori v posameznih oddelkih, — ob 10. uri pa je poslednji veliki zbor v reduti; zvečer ob 8. pomenki pri Spert-nu.

V saboto (16. maja) ob devetih se bojo slovesno premije delile, — ob dveh popoldne je srečkanje (lozanje). *)

*) Pri ti priliki omenimo, da ima ljubljanska kmetijska družba še nekoliko srečk (lozov) za to razstavo; ker pa moraneprodane že konec tega mesca na Dunaj nazaj poslati, naj se oglasi kmali, kdor misli kaj kupiti. Vred.

V saboto se bo šlo na deželo, pa v daljne kraje, kamor bo za izhod treba 2 ali več dni.

Razstava v Augartenu bo vsaki dan od 9. ure zjutraj do 6. zvečer vsakemu odperta proti temu, da plača postavljeno tarifo. Takrat pa, kadar bojo zborniki, tojje, deležniki zbora obiskovali razstavo, bo vsem drugim ljudém tarifa za ogledovanje povišana.

Kar se tiče tistih velikih in slavnih kmetijstev, ktere se bojo šle ogledavat, je 16 takih bližnjih, da bo en dan zadosti tje in nazaj; za 2 in več dni jih bo pa tudi precej. Kdaj se bo šlo in kako; bo povedal poseben razglas. Razstavni odbor bo skerbel, da vsi ti izhodi ne bojo deležnikom nobenih stroškov prizadjali.

Vsi pomenki se bojo v natis dali berž drugi dan; tudi se bo imenik na svetlo dal, v kterem bojo imenovani vsi deležniki zbora.

V spomin te slovesnosti se bo napravila veselodanska spomenica (kniga), ktero bojo vsi deležniki brez plačila dobili. Tudi bronasta medalja v spominek te slovesnosti se bo napravila.

Da vsi kmetovavci ali pa prijatli kmetijstva, kteri bojo prišli iz raznih krajev našega cesarstva, bojo mógli, čeravno niso udje c. k. dunajske kmetijske družbe, se vdeležiti razstave in vseh drugih reči od 11. do 16. maja, se bojo za-nje napravile posebne karte, za ktere se bo plačalo 10. fl. Kdor ima tako karto, se smé brez vsega drugega plačila udeležiti vseh zborov, smé obiskavati kadar hoče razstavo, smé pričujoč biti pri delitvi premij, se bo peljal na deželo kmetije ogledavat, in prejme spominčno knigo in medaljo. Pred 11. majem se bojo dobivale te karte v pisarnici kmetijske družbe (Stadt, Herrngasse Nr. 30), od 11. maja naprej pa v razstavni pisarnici v Augarten-u.

Kmetijske skušnje.

(Skerb za čbele). Zima, čeravno merzla pa da je stanovitnega vremena, ni močnim panjevom tako nevarna, kakor spomlad, ako je vreme zlo spremenljivo, to je, da je danes toplo in sončno, jutri pa spet merzlo in oblačno. Toplo vreme oterpnjene in pozimi v kepah miruvajoče čbelice oživi in jih vabi pod milo nebo k delu. Ko pa se vreme spet hitro spremeni in mraz pritisne, premrè mnogo pridnih živalic, da ne pridejo več nazaj. Čbele, ki so se prebudile iz zimskega spanja, potrebujejo več živeža, se lotijo večkrat zaloge in jo povžijejo, če je ni obilo, in tako slabijo svoje gospodarstvo; tudi jih sila ropat žene. V takih okoljšinah je tedaj treba, da čbeljar večkrat svojo družinico ogleda in za-njo skerbí, da je goljufna pomladanska toplota prezgodaj na noge ne spravi, kar se posebno rado zgodí, ako poldansko sonce pripeka na čbeljnjak; tudi mora skerbeti, da oživljenemu ljudstvu živeža ne manjka; kadar se začne čediti in s tem svoje letno delo pričinja, naj mu je na pomoč v tem opravilu kakor sploh v vsem, česar je pridni živalici v tem času treba.

(Da pomladanski mraz ne škoduje sadnemu drevju), naj se s konopno vervco (štrikom) ovijejo véje